

הדרך היא אחדות בקרב הערבים, וברית עם השמאל

עודה בשאראת 08.11.2021 06:00

ההתפתחויות האחרונות, על רקע אישור תקציב המדינה, הוכיחו, מצד אחד, שכוחם של הערבים, כמו כל קבוצה מקופחת, הוא באחדותם, ומנגד, אין לקבוצה לאומית מקופחת בעל ברית חוץ מהשמאל, על כל חולשותיו, הססנותו ופזילתו ללאומנות.

בגדול, השמאל הוא בעל ברית של המקופחים על רקע לאומי, מעמדי או מגדרי, וזה עניין גלובלי. היהודים באופן כללי התמקמו בצד השמאלי הדמוקרטי, ומנגד השמאל היה לצדם כשהיו נתונים למתקפות גזעניות. דווקא בעת ירח הדבש ששרר בין דונלד טראמפ לבנימין נתניהו האנטישמיות פרחה, וההתקפות על בתי כנסת ואתרים יהודיים גברו. כלומר, "אחוות הגזענים" בין טראמפ לנתניהו לא הקהתה את ההסתה של החוגים הפשיסטיים. להיפך, דווקא ירח דבש זה עודד אותם להקצין את תוקפנותם נגד היהודים. הם לא ראו בנתניהו את נציג היהודים, אלא את בעל בריתם נגד האחרים: שחורים, היספנים, מוסלמים וגם... יהודים.

בישראל, בשונה ממדינות אחרות, השמאל הוא ברובו הכלאה של לאומנות משיחית עם ערכים אוניברסליים המיועדים בעיקר ליהודים, ולכן אנו עדים לאכזבה אחרי אכזבה מהתנהלותו. אך זו לא כל האבחנה, כי למרות זאת הרוב המכריע ב"מחנה השמאל", אין בו סממנים פשיסטיים, והוא אינו מייצר הסתה חשוכה. ברגעים קריטיים, דקויות אלה הן כל הסיפור. לכן תהליך החיפוש של אלטרנטיבה לשמאל המקרטע מובנת, אך לבחור בימין הקיצוני כאלטרנטיבה לשמאל, זו בריחה מהרע אל הרוע.

"לשון מאזניים" היה ביטוי מכובס של חבר הכנסת מנסור עבאס, כשניסה לתרץ את החתירה להיותו חלק ממחנה הימין הקיצוני. בשביל זה הוא ניהל משא ומתן עם נתניהו, נשא את רגליו עד הרב הקיצוני חיים דרוקמן, הביא לפילוג הרשימה המשותפת ולהורדת כוח הערבים מ-15 ל-10 מנדטים. בתמורה מקבל היום עבאס ממחנה הימין הסתה מסמרת שיער, עד התרת הדם.

לכן אפשר לומר בנחרצות, שהימין אינו יכול להיות בעל ברית, אפילו זמני, לאוכלוסייה הערבית המופלה לרעה, בדיוק כמו שטראמפ אינו יכול להיות בעל ברית ליהודים. ברגע אחד, כשהתנאים משתנים, ירח הדבש נהפך לירח הסתה.

ביחס לאחדות האוכלוסייה הערבית נציין, שגם לפני כינון הרשימה המשותפת, כשהמפלגות רצו לכנסת בנפרד, הן שמרו על תיאום ביניהן כמעט בכל הנושאים המרכזיים. תמימות דעים זו, ששררה בין ארבע המפלגות, חיזקה את הטיעון של תומכי האחדות לכונן את הרשימה המשותפת, כמובן

בנוסף להעלאת אחוז החסימה, שאיים על הייצוג הערבי בכנסת.

אחדות זו הוכיחה את עצמה גם בהשגת משאבים, גם כשהם היו באופוזיציה, עם 15 מיליארד שקל בתוכנית 922, ובהמשך השיגו עוד כמה מיליארדים לחברה הערבית. אפשר לשער, שאם היתה האחדות נמשכת, ההישג היה גדול יותר.

זעקות השבר של "הצבועים והיפים" בשמאל הישראלי המקרטע נגד הרשימה המשותפת, שלא תמכה בתקציב, מעוררות גיחוך. היה ראוי מצדם לבוא חשבון עם שומרי הסף בממשלה, שסגרו את השער למשותפת אפילו מפני תמיכה מבחוץ. מצד אחר, הרשימה משותפת, למרות הכל, עשתה הכל בשביל לחסום את חזרת נתניהו. בעת ההצבעה על כינון ממשלת נפתלי בנט-יאיר לפיד עמדו שלושת הח"כים מהמשותפת מחוץ לאולם המליאה בשביל לוודא שהממשלה תשיג את אמון הכנסת, ואחר כך הצביעו נגדה.

אך כשאין סכנה לחזרת נתניהו ולהקתו הפשיסטית, בעת ההצבעה על אישור תקציבים לכיבוש ולדיכוי הפלסטינים חובתם לפעול כמו מוחמד עלי: לרחף כמו פרפר ולעקוץ כמו דבורה.